

Arrest

nr. 184 587 van 28 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 28 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. LIPS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u bent geboren op 1 juni 1981 te Bamenda en dat u afstamt van Nkambe. U heeft twee zonen met twee verschillende moeders; Michael Ngayang M. – °17/08/2002 en Stephen Patrick M. °04/10/2007. Uw kinderen verblijven momenteel in Kameroen, bij hun grootouders langs moederskant.

U zegt dat uw vader, Patrick M. S., de secretaris was van SCNC (Southern Cameroons National Council). Hij werd thuis neergeschoten in de nacht van 6 april 2003 en overleed aan zijn verwondingen. Sindsdien zijn uw familieleden het land ontvlucht. U en uw zus Candida bleven in Kameroen en jullie woonden in het ouderlijke huis. Het huis werd steeds gevisieerd omdat men dacht dat uw vader belangrijke documenten had van SCNC. U ondervond verder geen problemen. Uw zus, Candida, stierf

op 4 oktober 2004 nadat ze werd aangevallen omdat men haar verdacht van de documenten in haar bezit te hebben.

Ook na het incident bleef u in het ouderlijke huis wonen. In juni 2005, tijdens het regenseizoen ontdekte u bij een reparatie van het dak dat er documenten van SCNC waren verstopt in het plafond. U contacteerde een vriend van uw vader, Augustine Feh N., per telefoon en informeerde hem over uw vondst. Hij zei u dat hij niet in de stad was en hij hing de telefoon onmiddellijk op. U werd enkele uren later door iemand geroepen om naar mister N. te gaan. Hij vroeg u wie er verder op de hoogte was van uw vondst en hij zei u om alles mee te geven met de loopjongen. Die avond kwamen er mannen uw huis doorzoeken. Ze vroegen u naar de documenten. U gaf hen alleen de boeken. Ze sloegen u vervolgens. U kon uiteindelijk weggemen. U keerde de volgende dag terug naar het huis en u plande een bezoek aan uw geadopteerde broer in Nigeria. Hij vertelde u dat hij iemand kende die u naar Turkije zou kunnen brengen. Het duurde haast twee jaar alvorens het visum was geregeld en u uiteindelijk in november 2007 Kameroen verliet. In de tussentijd had u geen problemen met de Kameroense autoriteiten. U vloog naar Turkije en zette vervolgens uw reis door naar Griekenland. In Griekenland vroeg u asiel aan in 2009. U verklaart dat uw documenten werden afgenomen zes maand na uw asielaanvraag (in 2010) en dat u er zelfs geen interview heeft gedaan. U bleef in Griekenland. Enkele maanden voor uw vertrek uit Griekenland vroeg u een Kameroens paspoort aan. U vertrok uiteindelijk in september 2015 en u reisde via Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Duitsland en u arriveerde uiteindelijk op 17 september 2015 in België. U vroeg op 29 september 2015 asiel aan bij de bevoegde asielinstantie.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u de Kameroense overheid vreest omdat u er van wordt verdacht dat u documenten van SCNC zou bezitten (zie gehoor CGVS, p 8, p 13).

Vooreerst verklaart u dat u **tussen 2005 en november 2007, wanneer u in Kameroen verbleef, na het incident waarbij u werd geslagen door mannen die naar uw huis kwamen, geen problemen meer heeft gehad** (zie gehoor CGVS, p 17). U verklaart dat u bij een vriend woonde en dat u er een PC opleiding volgde (zie gehoor CGVS, p 11). **Het is niet aannemelijk dat u, die internationale bescherming zoekt uit vrees voor uw leven, in eerste instantie uit Nigeria, waar u bij uw broer verbleef, vrijwillig terugkeerde naar Kameroen waar uw leven in gevaar was en er bovendien zonder problemen geruime tijd kon verblijven.** U kan bijgevolg uw vrees op geen enkele manier aannemelijk maken.

Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) en het CGVS. Zo verklaart u immers bij de DVZ dat u in **november 2009 Kameroen heeft verlaten** (zie verklaring DVZ, vraag 37, opgemaakt op 29 september 2015 te Brussel). Tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaarde u echter dat u in **2007 Kameroen definitief heeft verlaten** (zie gehoor CGVS, p 10 en p 17). **Dat u niet beter kan situeren wanneer u precies het land zou hebben verlaten ondergraaft opnieuw ernstig de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.**

De verklaringen die u aflegt bij het CGVS stroken bovendien niet met de documenten die u voorlegt. Uit een door u voorgelegd krantenartikel 'Former SCNC – SG's Daughter Wanted' (the Frontier Telegraph, nr 020, vol 02 pagina 5, datum niet gekend) blijkt immers dat uw beweerde zus Candida op **4 oktober 2004** is overleden (zie administratief dossier, groene map). U legt eveneens een kopie voor van een overlijdensakte van uw zus waaruit blijkt dat ze op 4 oktober 2004 is overleden. U verklaart echter dat uw zus Candida is overleden op **19 oktober 2004**, vijf dagen nadat ze werd geslagen (zie gehoor CGVS, p 17). Opnieuw wordt de geloofwaardigheid van uw relaas aangetast door de tegenstrijdige informatie die u aanbrengt. Verder blijkt uit ditzelfde artikel dat uw zus, Thecla (CGVS nr 04/19393) wordt gezocht. U weet initieel niet meer wanneer uw zus naar België is gekomen, in 2003 of 2004 (zie gehoor CGVS, p 5). Vervolgens verklaart u dat het een jaar vóór het overlijden van uw vader was dat ze is vertrokken en dat ze na het overlijden even naar Kameroen terugkeerde. Wanneer u wordt gevraagd of ze een vrees heeft ten aanzien van Kameroen, verklaart u dat u niet over dergelijke dingen praat met haar en dat u denkt dat ze nu geen vrees meer heeft omdat ze Belgische is (zie gehoor CGVS, p 6). **Het is wel zeer onwaarschijnlijk dat u verklaart dat ze geen vrees meer heeft terwijl u een krant voorlegt waarin wordt gewaarschuwd dat zij wel eens het volgende slachtoffer zou**

kunnen zijn. Bovendien blijkt dat uw zus actief is in een NGO African Beauty International (ABI), en dat ze hiervoor samenwerkt met de ambassade van Kameroen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). **Indien u en uw familie werkelijk de Kameroense overheid zouden vrezen – waardoor uw familieleden het land moesten verlaten (zie gehoor CGVS, p 8)- is het niet aannemelijk dat uw zus met diezelfde overheid zou (kunnen) samenwerken voor haar NGO.**

Voorts verklaart u dat u een **Kameroens paspoort** heeft aangevraagd en gekregen in Griekenland (zie gehoor CGVS, p 12). Dit is echter onverenigbaar met de door u voorgehouden vrees voor uw autoriteiten. Het doet immers verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag dat u enerzijds aangeeft een vrees te koesteren ten aanzien van de Kameroense autoriteiten, en anderzijds zich in Griekenland evenwel richt tot dezelfde autoriteiten ten aanzien van wie u een vrees zou hebben. **Het is hoogst opmerkelijk dat u, die beweert problemen te kennen met de Kameroense overheid in die mate dat u uw land ontvlucht, zich richt tot de Kameroense ambassade te Griekenland en bovendien blijktbaar geen enkel probleem kent bij het verkrijgen van uw paspoort.**

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat **uw kennis over en uw interesse in het SCNC wel zeer beperkt** is gezien uw verklaringen dat uw vader de secretaris-generaal was van deze beweging en omwille van zijn activiteiten voor deze organisatie zou vermoord zijn (zie gehoor CGVS, p 15). U verklaart weliswaar dat u zelf geen lid bent van SCNC en dat u dit nooit bent geweest (zie gehoor CGVS, p 15). Toch zou er van u, die beweert zijn land te hebben moeten verlaten omwille van de activiteiten van zijn vader, mogen verwacht worden dat u weet hoe het logo van SCNC eruit ziet. U kan alleen zeggen dat het wit en blauw is en dat u het zou kunnen herkennen. Wanneer de protection officer (verder PO) verder aandringt kan u ook zeggen dat er een duif ofzo opstaat (zie gehoor CGVS, p 19-20). Van iemand van wie de vader secretaris-generaal is en die documenten in zijn huis vindt van SCNC waardoor hij vervolgd wordt, mag op zijn minst worden verwacht dat hij het logo van de partij omstandig kan omschrijven. Ook is het niet aannemelijk dat u zich slechts twee namen kan herinneren van SCNC leden; Augustin Feh N. (zie gehoor CGVS, p 12) en dokter Nfor Nfor (zie gehoor CGVS, p 20). U vermeldt ook chieff Ayamba maar kan niet verduidelijken wie hij is. Indien uw vader werkelijk de secretaris-generaal van SCNC was, is het onwaarschijnlijk dat u zich slechts twee namen kan herinneren van SCNC leden. U verklaart bovendien documenten gevonden te hebben in verband met een Banjul Case, maar u liet na u hierover te informeren. Ook weet u niet wat de huidige situatie is van het SCNC in Kameroen (zie gehoor CGVS, p. 18-20). **Uw interesse voor de problematiek die nochtans aan de oorsprong ligt van uw beweerde problemen in Kameroen is ondermaats.** Opnieuw wordt de geloofwaardigheid van uw relaas ondermijnd.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande bevindingen niet wijzigen.

U legt een **kopie voor van het paspoort en de identiteitskaart van uw zus, Thecla Kwangsa M.** Deze documenten betreffen Thecla Kwangsa M. en tonen haar identiteit aan maar voegen op zich niets toe aan uw asielmotieven. U legt ook een document voor van de gemeente Zaventem met de **'Samenstelling van het gezin'** waaruit blijkt dat u sinds 29/09/2015 in Zaventem woont. U legt uw Kameroens paspoort voor, uitgereikt op 28 oktober 2015 te Athene met nr 0372359, geldig tot 28 oktober 2020. U legt ook een **kopie voor van uw geboorteakte**, met nr 4192/86, waaruit blijkt dat Marcellinus Nyuyshu M. werd geboren op 1 juni 1981 en dat de vader Patrick M. S. was. Echter, daar het om een kopie gaat, kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan dit document daar deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk. Daarenboven blijkt uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier dat het vervalsen van identiteitsdocumenten, waaronder ook geboorteaktes, veelvuldig voorkomt in Kameroen. Ook van de **overlijdensakte van Candida M.** legt u een kopie voor, waardoor opnieuw de bewijswaarde van het document wordt ondermijnd. Dit document werd reeds besproken. U legt een **foto** voor waarop een doodskest te zien is. U verklaart dat uw zus in de kist is opgeborgen. Ook aan deze foto kan geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie biedt over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. U legt ook een foto voor van een vrouw, over wie u verklaart dat het uw zus is. Echter, er is geen enkel objectief element waaruit dit kan blijken.

Verder legt u verschillend **kopies voor van krantenartikelen** (6) waaruit blijkt dat Patrick M. S. is overleden op 7 april 2003. Ook hier kan de echtheid niet worden nagegaan van de artikels. Uit

informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt bovendien dat journalisten in Kameroen tegen een vergoeding corrupte artikels schrijven. Wel blijkt dat dhr M. S., secretaris-generaal van SCNC effectief is overleden op die datum. Het krantenartikel 'Former SCNC – SG's Daughter Wanted' werd reeds besproken. U legt bijkomend twee foto's neer waarvan u verklaart dat uw vader wordt afgebeeld in het ziekenhuis. Ook deze foto's kunnen door enscenering geen garantie bieden over de authenticiteit. Bovendien kan men niet onderscheiden of dhr M. S. effectief in het ziekenhuisbed ligt. Tot slot legt u nog een foto voor van SCNC youth waarbij u verklaart dat u te zien bent. Ook hieraan kan geen bewijswaarde aan worden gegeven omwille van de bovenstaande redenen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker haalt in een eerste en enige middel de schending aan van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; de schending van artikel 48/4 (van de Wet van 15 december 1980, verder Vreemdelingenwet), in samenhang gelezen met de artikelen 2 en 3 EVRM; de schending van de artikelen 2, 4, 18 en 19 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000; en ten slotte de schending van de zorgvuldigheidsplicht.

Inzake het paspoort van verzoeker stelt verzoeker:

"Verwerende partij betwist de identiteit van verzoekende partij omdat zij meent dat een kopie van het paspoort en andere identiteitsdocumenten niet als bewijs volstaat omdat door knip en plakwerk deze zouden kunnen vervalst zijn.

Dit is kennelijk onjuist omdat het paspoort een uniek nummer draagt dat controleerbaar is (cf. UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, 1992, nr. 93). Bovendien is het contradictoair om te zeggen dat het document vals is en tegelijkertijd te zeggen dat de aanvraag van het paspoort in de Kameroenese ambassade in Griekenland er juist op wijst dat verzoekende partij geen grondige vrees heeft omdat een vals document niet is aangevraagd.

De motivering is contradictoair.

Verder is de toekenning van een paspoort in het buitenland is op zich geen bewijs dat er geen vervolging minstens hardheidsdrempeloverschrijdende mishandeling voorhanden is omdat het mogelijk is dat de machtsdragers zich niet verzetten tegen het legaal vertrek van een onderdaan waardoor zij in feite van deze bevrijdt zijn (cf. UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, 1992, nr. 48).

Zelfs indien de nationaliteit niet zou vaststaan dan nog moet verwerende partij de asielaanvraag beoordeling parallel aan de situatie van een apatride d.w.z. met betrekking tot haar verblijfplaats i.e. in casu in Kameroen (Verklaring DVZ 29.09.2015, p. 4).

Verzoekende partij keerde naar Kameroen terug nadat zij met de hulp van haar oom in Kameroen een paspoort met visa verleend door de ambassade van Turkije verkreeg om haar vlucht voort te zetten (zie gehoorverslag CGVS 19.09.2016, pp. 11 en 17). De terugkeer naar Kameroen als noodzakelijke passage is een aanneembare verklaring."

Inzake zijn vertrek uit Kameroen stelt verzoeker:

"De vermelding van het jaar 2009 en de berekening in het DVZ-verslag is verkeerd: verzoekende partij verliet definitief Kameroen in november 2007 met een eigen paspoort en visa voor Turkije zoals verwerende partij correct noteerde in haar gehoorverslag."

Over de dood van zijn zuster verklaart verzoeker:

"De zus van verzoekende partij Candida is op 4 oktober 2004 overleden en op 19 oktober 2004 begraven (zie gehoorverslag CGVS 19.09.2016, p. 17)."

Inzake zijn zuster Thecla verklaart verzoeker:

"Verzoekende partij meent dat de Belgische nationaliteit die zijn zus Thecla verkreeg en haar profiel als werknemer bij Euroclear haar voldoende bescherming verleende om niet in gevaar te zijn bij haar

terugkeer (zie gehoorverslag CGVS 19.09.2016, p. 6). Deze verklaring is aannemelijk. Dat deze persoonlijke perceptie van veiligheid niet strookt met een neergelegd krantenartikel doet niet af aan de persoonlijke perceptie die als subjectieve ervaring van de realiteit kan verschillen. Daarom is de perceptie "persoonlijk". De financiering van de NGO waarvoor deze zus zich inzet is niet politiek en zorgt voor inkomsten voor Kameroen. De beoordeling van de nood aan internationale bescherming van verzoekende partij steunt op het (nog vermeend) in bezit hebben van overheidsschadende documenten en dat is een verhaal waaraan deze zus vreemd is. De motieven met betrekking tot de zus kunnen dan ook niet volstaan om de ernst van de nood aan internationale bescherming weg te wuiven."

Omtrent zijn kennis van het SCNC laat verzoeker gelden:

"Verzoekende partij was geen lid van SCNC en heeft daarom een beperkte kennis over deze partij (zie gehoorverslag CGVS 19.09.2016, p. 15). Deze gebrekkige kennis is juist een aanwijzing van de oprechte verklaringen die vervolging die voor verzoekende partij begon nadat de overheden wisten dat verzoekende partij (mogelijk nog) overheidsschadelijke documenten in haar bezit had. Het omgekeerde zou verwerende partij er toe brengen te zeggen dat een ingestudeerde kennis toont. Hetzelfde verklaart waarom verzoekende partij bij de ontdekking van de documenten die haar in gevaar zouden brengen geen diepgaande aandacht heeft besteed."

Verzoeker stelt dat verweerder geen afdoende onderzoek heeft gedaan naar de nood aan subsidiaire bescherming.

Verzoeker argumenteert inzake de schending van de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 62 van de Vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Verzoeker voert in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.2. Verweerder merkt in de nota van 12 december 2016 terecht op dat in de bestreden beslissing weliswaar kanttekeningen worden geplaatst bij de bewijswaarde van kopieën van identiteitsdocumenten, maar in tegenstelling tot wat door verzoeker wordt voorgehouden trekt de commissaris-generaal hieruit niet de conclusie dat de door verzoeker aangehouden identiteit en nationaliteit niet geloofwaardig zijn. De commissaris besluit evenmin dat het paspoort van verzoeker niet authentiek is; blijkens de map 'documenten' (administratief dossier, stuk 10) werd overigens het originele paspoort voorgelegd (en geen kopie). Bijgevolg vervalt ook de vermeende tegenstrijdigheid die verzoeker ontwaart in de bestreden beslissing.

Verweerder repliceert terecht dat het niet louter de afgifte van het paspoort zelf is die een tegenindicatie vormt voor de door verzoeker verklaarde vrees voor vervolging maar tevens, en voornamelijk, de vaststelling dat verzoeker zich uit eigen beweging heeft aangeboden bij de Kameroense ambassade in Griekenland. Een dergelijke handeling is niet te rijmen met de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging. Ongeacht de omstandigheden waarom hij zich erheen begaf, kan redelijkerwijze aangenomen worden dat verzoeker weet dat de ambassade de diplomatieke vertegenwoordiging is van de Kameroense autoriteiten en mag verwacht worden dat hij, indien hij een gegronde vrees voor vervolging koestert, afziet van contacten met de autoriteiten van wie deze vervolging zou uitgaan.

Waar verzoeker argumenteert omtrent zijn terugkeer naar Kameroen vanuit Nigeria, namelijk nadat hij aldaar een paspoort met Turks visum had bekomen en dat het een noodzakelijke passage was, merkt verweerder terecht op dat het niet de terugkeer naar Kameroen is *nadat verzoeker het visum had bekomen* die bedoeld wordt in de bestreden beslissing, maar wel de terugkeer *an sich* naar Kameroen in 2006.

Hieromtrent kan worden verwezen naar verzoekers verklaringen, waaruit blijkt dat hij op een niet nader bepaald tijdstip eind 2005 – i.e. nadat de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten reeds zouden hebben aangevangen – vanuit Kameroen naar Nigeria ging, daar zes tot zeven maanden verbleef,

waarna hij opnieuw terugkeerde naar Kameroen. Dan zou verzoeker naar eigen zeggen “maanden” – verzoeker slaagt er overigens niet in om dit te preciseren – bij een vriend hebben verbleven. In deze periode zou hij tevens een PC-opleiding gevolgd hebben. Daar zou verzoeker hebben verbleven totdat hij in Nigeria het visum kon ophalen (CGVS gehoorverslag d.d. 19/09/2016, p. 10-11). Het kan bezwaarlijk worden ingezien hoe deze eerste terugkeer naar (en navolgend verblijf van meerdere maanden in) Kameroen een noodzakelijke passage was op verzoekers reis naar Turkije. Verzoeker laat overigens na op concrete wijze uiteen te zetten waarom de passage langs Kameroen - nadat hij het Turks visum had bekomen in Nigeria - noodzakelijk zou zijn geweest. Verzoekers terugkeer vanuit Nigeria naar Kameroen is een handelwijze die de negatie vormt van de aangevoerde vrees voor vervolging.

Waar verzoeker in het verzoekschrift beweert dat zijn zus Candida op 4 oktober 2004 overleed en op 19 oktober 2004 werd begraven – hetgeen volgens hem terug te vinden is in het gehoorverslag van het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal op pagina 17 – merkt verweerder terecht op dat zulks geenszins terug te vinden is in het voormelde gehoorverslag. Meer nog, er blijkt uit dat op de vermelde pagina 17 verzoeker duidelijk aangaf dat zijn zus geslagen werd op 14 oktober 2004 en vijf dagen later, op 19 oktober, overleed. De tegenstrijdigheid over de overlijdensdatum van verzoekers zus blijft bijgevolg overeind.

Waar verzoeker tracht aan te tonen dat er geen verband is tussen zijn persoonlijke vrees voor vervolging en de situatie van de zus Thecla omdat de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker steunt op het (vermeende) bezit van “overheidsschadende documenten”, merkt verweerder terecht op dat uit de verklaringen van verzoeker voor het Commissariaat-generaal blijkt dat ditzelfde gegeven ook een reden was waarom tevens andere familieleden onder het voetlicht van de Kameroense autoriteiten zijn getreden. Blijkens deze verklaringen werden immers diverse familieleden gevisieerd omdat de belagers documenten van verzoekers vader in handen wilden krijgen. Tevens zouden de belagers van de familie hun focus na de dood van verzoekers zus Candida verlegd hebben naar verzoekers zus Thecla. (CGVS gehoorverslag d.d. 19/09/2016, p. 8, 9, 14) Rekening houdend met voorgaande, kon verweerder het doen en laten van verzoekers zus Thecla op goede gronden mee in ogenschouw nemen bij de beoordeling van verzoekers beweerde nood aan bescherming. Voor zover kan worden vastgesteld dat verzoeksters zus Thecla volgens de nota van verweerder in 2005 als vluchteling zou zijn erkend en dat zij blijkens de stukken de Belgische nationaliteit heeft dient volledigheidshalve te worden opgemerkt dat dit op zich niet kan volstaan om actueel, anno 2016, in hoofde van verzoeker te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. De overweging in de bestreden beslissing die stelt: *“Bovendien blijkt dat uw zus actief is in een NGO African Beauty International (ABI), en dat ze hiervoor samenwerkt met de ambassade van Kameroen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Indien u en uw familie werkelijk de Kameroense overheid zouden vrezen – waardoor uw familieleden het land moesten verlaten (zie gehoor CGVS, p 8)- is het niet aannemelijk dat uw zus met diezelfde overheid zou (kunnen) samenwerken voor haar NGO.”* vindt tevens steun in het administratief dossier.

De vastgestelde vaagheden inzake het SCNC betreffen niet enkel loutere kennis over het SCNC maar ook aspecten die rechtstreeks te maken hebben met verzoekers asielrelaas, zoals de actuele situatie van het SCNC en de concrete documenten die verzoeker in zijn huis zou hebben gevonden, hetgeen de aanleiding zou hebben gevormd van zijn problemen. Indien verzoeker van bepaalde aspecten geen kennis zou hebben, mag minstens verwacht worden dat hij er zich over zou informeren, hetgeen hij nagelaten heeft te doen. Verzoeker betoont een manifest gebrek aan interesse in de actualiteit van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging door tijdens het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal te stellen dat hij niet wil weten wat de huidige situatie is van het SCNC in Kameroen (CGVS gehoorverslag d.d. 19/09/2016, p. 20) Dit manifest gebrek aan interesse bij verzoeker doet ernstige twijfels rijzen over de ernst van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

Inzake de bijgebrachte documenten stelt de bestreden beslissing:

“U legt een kopie voor van het paspoort en de identiteitskaart van uw zus, Thecla Kwangsa M.. Deze documenten betreffen Thecla Kwangsa M. en tonen haar identiteit aan maar voegen op zich niets toe aan uw asielmotieven. U legt ook een document voor van de gemeente Zaventem met de ‘Samenstelling van het gezin’ waaruit blijkt dat u sinds 29/09/2015 in Zaventem woont.

U legt uw Kameroens paspoort voor, uitgereikt op 28 oktober 2015 te Athene met nr 0372359, geldig tot 28 oktober 2020. U legt ook een kopie voor van uw geboorteakte, met nr 4192/86, waaruit blijkt dat Marcellinus Nyuyshu M. werd geboren op 1 juni 1981 en dat de vader Patrick M. S. was. Echter, daar het om een kopie gaat, kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan dit document daar deze

gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk. Daarenboven blijkt uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier dat het vervalsen van identiteitsdocumenten, waaronder ook geboorteaktes, veelvuldig voorkomt in Kameroen. Ook van de **overlijdensakte van Candida M.** legt u een kopie voor, waardoor opnieuw de bewijswaarde van het document wordt ondermijnd. Dit document werd reeds besproken. U legt een **foto** voor waarop een doodskist te zien is. U verklaart dat uw zus in de kist is opgeborgen. Ook aan deze foto kan geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke enscenering van locatie en omstandigheden geen garantie biedt over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. U legt ook een foto voor van een vrouw, over wie u verklaart dat het uw zus is. Echter, er is geen enkel objectief element waaruit dit kan blijken. Verder legt u verschillend **kopies voor van krantenartikelen** (6) waaruit blijkt dat Patrick M. S. is overleden op 7 april 2003. Ook hier kan de echtheid niet worden nagegaan van de artikels. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt bovendien dat journalisten in Kameroen tegen een vergoeding corrupte artikels schrijven. Wel blijkt dat dhr M. S., secretaris-generaal van SCNC effectief is overleden op die datum. Het krantenartikel 'Former SCNC – SG's Daughter Wanted' werd reeds besproken. U legt bijkomend twee foto's neer waarvan u verklaart dat uw vader wordt afgebeeld in het ziekenhuis. Ook deze foto's kunnen door enscenering geen garantie bieden over de authenticiteit. Bovendien kan men niet onderscheiden of dhr M. S. effectief in het ziekenhuisbed ligt. Tot slot legt u nog een foto voor van SCNC youth waarbij u verklaart dat u te zien bent. Ook hieraan kan geen bewijswaarde aan worden gegeven omwille van de bovenstaande redenen."

Verzoeker voert geen dienstige argumenten aan tegen voormelde motivering die, aangezien ze terecht en pertinent is, door de Raad wordt overgenomen.

Gelet op de devolutive werking van het beroep leiden voormelde vaststellingen ertoe dat verzoeker niet geloofwaardig is waar hij aanvoert dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft. Kritiek op de motivering inzake het jaar van vertrek uit Kameroen naar Turkije en Griekenland kan niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Waar verzoeker een schending van de motiveringsplicht aanhaalt omdat er geen ernstig onderzoek gevoerd zou zijn naar de nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet blijkt dat verweerder op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Aan het asielaanvraag van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept om de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, kan geen geloof worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas om aannemelijk te maken dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat er heden in Kameroen een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert.

In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.4. Wat de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 EVRM betreft, benadrukt verweerder terecht dat deze inhoudelijk overeenstemmen met artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>)

Omwille van dezelfde redenering kan evenmin besloten worden tot een schending van de artikelen 2 en 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000. Artikel 2 van het Handvest stelt : "(1) Iedereen heeft het recht op leven; (2) Niemand wordt tot de doodstraf veroordeeld of terechtgesteld." Als dusdanig stemt het inhoudelijk overeen met artikel 2 EVRM.

Artikel 4 van het Handvest stelt: "Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen." Dit artikel komt als dusdanig inhoudelijk overeen met artikel 3 EVRM.

2.2.5. Verder meent verzoeker dat de bestreden beslissing zijn recht op internationale bescherming in de zin van artikel 18 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ontnemt. Aangezien verzoeker een asielaanvraag heeft kunnen indienen, die werd behandeld door de Belgische asielinstanties en waartegen hij huidig beroep indient, en niet nader wordt toegelicht hoe dit artikel zou zijn geschonden, kan niet worden ingezien op welke wijze artikel 18 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zou zijn geschonden daar dit artikel stelt dat het recht op asiel gegarandeerd is met inachtneming van de voorschriften van het Verdrag van Genève.

2.2.6. Voorts roept verzoeker nog een schending in van artikel 19 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Verzoeker werkt echter niet uit op welke wijze de bestreden beslissing de voormelde bepaling zou schenden zodat deze schending niet dienstig wordt aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS